

El gran esdeveniment mig oblidat de Banyoles

Es compleixen 50 anys del campionat del món d'esquí nàutic celebrat a l'estany

Va ser la primera ocasió en què la ciutat va ser coneguda internacionalment

Es van fer inversions urbanístiques importants, com el passeig Constans

Mentre que els Jocs Olímpics del 1992 estan encara presents en la memòria dels banyolins, tant per la competició en si com per les inversions en infraestructures que van suposar (també, per les mobilitzacions independentistes i la seva repressió), un gran esdeveniment esportiu anterior, el campionat del món d'esquí nàutic del 1971, ha quedat diluït en el record, probablement perquè des de fa gairebé trenta anys està prohibit practicar aquest esport a l'estany. Aquest 2021 s'ha complert el 50è aniversari d'aquella cita universal, considerada la primera ocasió en què Banyoles es va mostrar al món, ja que les proves, desplegades durant nou dies del mes de setembre, es van retransmetre per televisió, en directe, a molts països.

Una monografia

L'efemèrides no ha passat desapercebuda del tot gràcies, sobretot, a l'edició de Banyoles, paradís de l'esquí nàutic. Cinquanta anys del Campionat del Món 1971-2021, escrit per Joan Anton Abellán i publicat per MMV Edicions. Entre l'amplíssima informació que s'hi reuneix, s'hi constata l'herència urbanística i arquitectònica del campionat, que inclou la millora de la carretera entre Girona i la ciutat (aleshores, C-150), la construcció de l'avinguda de mossèn Constans –ara Banyoles seria inimaginable sense aquest eix viari que va del barri de Sant Pere a l'estany–, l'ampliació de les instal·lacions del Club Natació Banyoles (CNB, centre logístic dels campionats) o l'arribada de la línia telefònica automàtica –fins aleshores, les trucades encara passaven per una centraleta–. Tot i que no hi va haver un recompte oficial, s'estima que es van arribar a reunir a la vora de l'estany uns 15.000 espectadors –aleshores Banyoles tenia poc més de 10.000 habitants–. Una afluència de visitants de tanta envergadura va suposar un repte logístic per al CNB i també per a l'Ajuntament, que va haver de demanar policies municipals a diverses ciutats gironines i a Barcelona. Com que no hi havia prou allotjaments a la ciutat, els 104 esquiadors, els tècnics, els jutges i els directius federatius s'allotjaven al luxós hotel Cap Sa Sal de Begur i cada dia els portaven i tornaven de Banyoles en una caravana de vehicles.

Els precedents i la fi

La cita esportiva, que van ser els primers mundials en què van participar països dels cinc continents, culminava una tradició banyolina en l'esquí nàutic de la qual deixava constància la secció dedicada a aquesta disciplina que hi havia al club natació. Des del 1958 s'havien organitzat al llac banyolí campionats estatals i continentals, que es van anar celebrant fins a mitjan dècada del 1980. Després d'anys d'oposició de part de la societat local, argumentant raons mediambientals (residus despresos per les embarcacions de motor, per exemple), el ple de l'Ajuntament l'any 1981 (en el primer mandat democràtic) va prohibir la celebració del campionat del món de resistència. Tot i que al llarg dels anys següents es van continuar fent algunes proves, aquella decisió presa per unanimitat va ser el preludi de la desaparició definitiva dels esquiadors al llac, que arribaria formalment amb l'aprovació del nou reglament d'usos de l'estany del 1992.

Repercussió econòmica

Tant aquells mundials com les altres competicions i entrenaments eren una font d'ingressos important per a l'economia local, s'indica en el llibre. Els practicants de l'esquí nàutic eren gent econòmicament ben situada i de la seves estades a la ciutat se'n beneficiaven sobretot restaurants, botigues de menjar i llocs recreatius com la discoteca El Cisne. "Fins i tot, durant uns anys, a Banyoles es varen fabricar embarcacions", s'afirma. "El món de l'esquí nàutic va deixar molts diners i, a diferència del rem i dels Jocs Olímpics, durant una dècada va ser una gran font d'ingressos", afirma en el llibre Isabel Canals, del restaurant Can Xabanet, referint-se a la dècada de 1970 i una part de la del 1980.

Tecnologia punta

Aquells campionats del 1971 van ser els que van estrenar el mesurament automàtic dels salts, a través d'un sistema electrònic que permetia saber les xifres al cap d'uns segons. També va ser el primer lloc on les càmeres de televisió captaven imatges cada centèsima de segon, un avenç que els jutges aprofitaven per valorar les actuacions. De la seva banda Televisió Espanyola (TVE) va fer-hi la seva primera emissió per a Eurovision i Mundovision, un fet que va suposar una publicitat impagable per a Banyoles.

Publicat a:

-El Punt Avui. Girona 24-10-2021, Pàgina 20

Font del document:

<http://www.elpuntavui.cat/societat/article/5-societat/2046685-el-gran-esdeveniment-mig-oblidat-de-banyoles.html>